Emilia Șercan – Plagiatul în context academic Reacție critică

Ghidul despre deontologia academică, redactat de Emilia Șercan, pune la dispoziție o perspectivă detaliată asupra plagiatului, prin discutarea acestui fenomen din mai multe unghiuri. Prin intermediul mai multor exemple concrete, cititorul poate înțelege mai clar acest subiect important. Totodată, textul evidențiază diversitatea formelor de plagiat, dar și gravitatea acestei probleme, bazându-se pe definiții extrase din surse juridice și din literatura academică.

Unul dintre punctele forte ale acestui ghid este analiza detaliată și bine structurată a tipurilor de plagiat, care variază de la neintenționate la cele intenționate, completată de o descriere clară a posibilelor cauze ale acestora. O observație importantă, susținută de studii, cu care sunt de acord, arată că lipsa înțelegerii clare a regulilor de citare, dar și conceptul de proprietate intelectuală constituie una dintre principalele cauze ale plagiatului, mai ales în cadrul studenților. Perspectiva aceasta este deosebit de relevantă în contextul academic din România, întrucât educația privind integritatea academică nu este adesea abordată. De asemenea, Emilia Șerban, atrage atenția asupra importanței conștientizării și a educației timpurii în acest domeniu, pentru a reduce semnificativ rata de plagiat neintenționat. Așadar, această abordare face ghidul să constituie o unealtă valoroasă pentru întelegerea și prevenirea plagiatului în educație.

În ciuda faptului că ghidul abordează într-o perspectivă detaliată cauzele plagiatului, acesta prezintă și câteva lipsuri. Consider că ar fi meritat mai multă atenție găsirea și propunerea unei soluții concrete prin care să se combată plagiatul în mediul academic românesc. Spre exemplu, implementarea unor cursuri obligatorii despre integritatea academică sau unor politici mai clare în universități pentru a preveni plagiatul neintenționat în cadrul studenților.

Un alt aspect care ar fi putut fi discutat mai detaliat este impactul pe termen lung al plagiatului, atât asupra instituțiilor educaționale, cât și asupra carierelor academice. O astfel de discuție ar fi putut aduce un surplus etic ghidului, evidențiind nu doar implicațiile imediate ale plagiatului, dar și riscurile pe care le aduce pe termen lung, cum ar fi pierderea încrederii publice sau pierderea încrederii academice. Aceasta ar fi contribuit la o înțelegere mai clară asupra integrității academice, punând în evidență de ce studenții și instituțiile educaționale ar trebui respecte valorile etice.

În concluzie, ghidul reprezintă un material util pentru înțelegerea problemelor legate de plagiat, iar împreună cu discuțiile mai amănunțite sugerate anterior, ar putea contribui la transformarea sa într-un instrument mult mai util și eficient pentru etica academică din România.

Referințe:

Şercan, E. (2017). Plagiatul. Alte forme de lipsă de onestitate academică. În: *Deontologie academică: ghid practic* (pp. 21–44). București: Editura Universității din București. Disponibil la: https://eticasiintegritate.unibuc.ro/wp-content/uploads/2018/10/DeontologieAcademica-Ghid-practic.pdf